

Víla

Tim zastal pred pobočkou Tatrabanky. Počkal, kým sa otvoria dvere a vošiel dnu. "Dobrý deň. Prajete si?" spýtala sa ho mladá pracovníčka banky stojaca neďaleko. "Chcel by som si vybrať peniaze z účtu."

"Nech sa páči, u prepážok vpravo," usmernila ho "kolegyne vás obslúžia."

Tim zamieril k prepážke číslo 3, za ktorou sedela Diana. Zostal stáť v diskkrétnej vzdialenosti a čakal, kým vybaví zákazníka pred ním, ktorému práve niečo vysvetľovala k zmluve, čo ležala pred nimi na stole. O chvíľu zazrela Tima. Keď sa ich pohľady stretli, trochu sa usmiala a v rozpakoch sklopila oči. Tim prestúpil z nohy na nohu a premýšľal. Dianu spoznal pred pár mesiacmi. Raz boli spolu na káve a situácia vyzerala nádejne, ale potom nastal zlom a Diana sa mu začala vyhýbať. Dlho nevedel prečo, až raz sa od nej dozvedel, že na príčine je trauma, ktorú prežila a z ktorej sa ešte nespamätala. Odvtedy Tim, nevediac ako ďalej, zašiel občas za Dianou do banky. Vybral si u nej z účtu trochu peňazí, no bola to len zámienka aby s ňou mohol popritom prehodiť pár slov.

Aj dnes prišiel z toho istého dôvodu. Čakal, kedy príde na rad, no chlap pred ním sa nie a nie odlepiť od Dianinej prepážky. Tim si rozopol vetrovku, lebo mu začínalo byť teplo. Poobzeral sa po okolí a pohľad mu padol na zvlhčovač vzduchu v rohu miestnosti. Na kovovom podstavci stála nádoba z modrého skla s malým vodotryskom uprostred, na vrchole ktorého poskakovala žltá guľička. Tim ju chvíľu pozoroval a jej veselé poskakovanie spolu s tichým šumením vody naňho pôsobili upokojujúco.

No zrazu sa prebral zo zamyslenia, lebo z ničoho nič sa pred ním zjavilo malé svetlované dievčatko v ružových šatách. Stálo tam bosé, s rukami za chrbtom, vrtelo sa zboka na bok a usmievalo sa na neho. Zrazu spravilo rukami dva veľké kruhy, po ktorých zostali na chvíľu vo vzduchu svietiace stopy, otočilo sa a vybehlo von dvermi.

"Zdá sa mi, alebo čo?" vravel si Tim. Poobzeral sa okolo seba, no ostatní ľudia v banke sa tvárili, akoby sa nič nebolo stalo. Len Diana hľadela prekvapene na dvere, ktorými pred chvíľou vybehlo to zvláštne dievčatko. Pozrel sa tým smerom a vo vestibule zazrel čudné individuum. Obrovského chlapa z mastnými čiernymi vlasmi po pleciah. Na sebe mal čiernu koženú bundu, kožené gaty, tričko s lebkou a vysoké čierne čižmy. Zvláštne, že ochrankár stojaci vedľa neho sa tváril, že ho nevidí a znudeným pohľadom si premeriaval ostatných zákazníkov. Čierny chlap si utrel nos do rukáva a nemotorným krokom si to nemieril rovno k Diane. Zastal pri jej stole a čosi nezrozumiteľne vykrikoval. Potom sa začal búchať rukou do prs ako opica. "Hu hu hu!" hučal pritom.

Na svoje prekvapenie sa Tim kľudným krokom vybral k výtržníkovi. Zastal pri stojane s letákmi, jeden si zobral a pomaly ho skrúcal do tvaru trubice. "Čo to robím?" pýtal sa Tim sám seba. "To sa mi snáď zdá." No necítil paniku, naopak, bol kľudný. Chlap v koženej bunde sa zatiaľ dal do zhadzovania papierov z Dianinho stola, pritom sa jednou rukou stále bil do prs. Diana, ktorá naňho doposiaľ vyjavene hľadela, vyskočila od stola a vykrikla: "Čo si to dovoľujete!"

Vtedy Tim pristúpil k chlapovi a udrel ho papierovou trubkou po hlave.

"To sa robí? Ty si ale neposlušný chlapec!" prihovoral sa mu a švacol ho ešte raz.

Chlap zagúľal očami, zavrčal a nemotornými rukami sa pokúsil Tima chytiť. On sa však uhol a vyskočil na stôl. Zobral z neho hrubý fascikel plný papierov a hodil ho po chlapovi. Ten si zakryl tvár rukami a kým sa bránil, Tim ho preskočil a zozadu mu

trúbkou zahučal do ucha: "Húúú!" Chlap si zakryl rukami uši a zareval. Vtedy mu Tim vytiahol opasok z nohavíc a stiahol mu ich až po členky.

Diana nevedela či sa smiať, alebo volať ochranku. Všetko sa zbehlo tak rýchlo. Dvestokilový chlap tu stál v pásikavých trenkách na kope papierov a hlúpo sa okolo seba obzeral. Tim si zatiaľ uväzoval na opasok z chlapovích gatí smetiak, čo stál pod pultom na vypisovanie tlačív. Vtedy chlap zreval ako ranený tiger a odo dvier sa ozvalo rynnčanie rozbíjajúceho sa skla. To sa dnu práve dobíjali ďalší dvaja vypasenci v kožených kombinézach, ktorí akoby z oka vypadli svojmu druhovy zmätene si vyťahujúcemu nohavice.

Tim zvieral v ruke opasok a odhadoval situáciu. Jedna gorila zprava, dve zľava. Pomaly ustupoval a čakal, kým sa k nemu priblížia. Keď už boli na dosah, zahnal sa opaskom a smetiakom priviazaným na jeho konci tresol najbližšieho útočníka. Ten sa zatackal, no náraz mu nespôsobil žiadnu väčšiu ujmu, lebo ho chránila poriadna vrstva slaniny. Jeho prihlúply brat zatiaľ skočil po Timovi a skrútil mu ruku za chrbát. Vtedy sa spamätal aj chlap bez opasku. Priskočil k Timovi, pridržajúc si nohavice a mocným zovretím uväznil jeho druhú ruku. Tretí chlap si po zásahu smetiakom šúchal plece a približoval sa k Timovi. Vrčal a v tvári mal tupý výraz. V udretej ruke schovával čosi za chrbtom a už to aj pomaly vyťahoval. No na Timovo prekvapenie to nebola dýka, ale maliarska štetka, z ktorej kvapkala svetlooranžová farba. Chlap sa načiahol za Timom a namaľoval mu na hrud' oranžový trojuholník. Tim sa prekvapene pozrel na tučniaka a ten sa začal spolu s ostatnými dvoma prihlúplo rehotáť.

A vtedy k nim priskočila Diana. V ruke držala rýchlovarnú konvicu a tvárila sa bojovne.

"Necháš ho!" skrýkla na chlapa so štetkou a obliala ho horúcou vodou. Potom sa zahнала na chlapa, čo Timovy vykrúcal ruku a celou silou ho tresla po hlave. Tim sa spamätal a vykrútil sa zo zovretia zostávajúceho útočníka. Na hlavu mu narazil smetiak a kopol ho do píšťaly. Potom chytil Dianu za ruku a utekali k východu. Tam sa ešte raz obzreli a zarazilo ich, že hoci sa uprostred miestnosti váľali v kope papierov traja zavíjajúci gangstri, ostatní ľudia sa správali, ako keby sa nič nedialo. Zamestnanci banky sa venovali klientom, pokladníčka rákala peniaze a ochrankár sa opieral o mramorový stĺp a premáhala ho ospalosť. Tim s Dianou na seba pozreli a potom vybehli na ulicu.

No ešte nemali vyhraté. Asi dvadsať metrov od nich stála skupinka podobných indivídií, aké ich prepadli v banke. Chlapy, ba aj ženy, v čiernych kožených kombinézach. Keď zbadali Tima s Dianou, začali výhražne hulákať a štartovať motorky, na ktorých sedeli. No niečo na nich nehralo. Niektorí mali v rukách veľké lízatka a cmúľali ich ako malé deti, jedna žena s oranžovými vlasmi stískala v rukách bábiku a chlap obrovský ako hora krútil nad hlavou reťazou, na konci ktorej bol veľký červený balón s nápisom "I love you".

"Mne sa asi zdá!" vykrikla Diana. Celá situácia jej začala pripadať komická.

Tim sa obzeral okolo seba a rozmýšľal čo robiť. Neďaleko zbadal motorku opretú o lampu.

"Pod!" zavolať na Dianu a ukázal smerom k motorke.

Keď dával nohu na pedál, vravel si "Do pekla, čo to robím, na motorke som nikdy nejazdil!". Ale to už si zaňho sadala Diana. V krátkej modrej sukni, ktorá bola súčasťou bankovej uniformy, jej to robilo problémy. Pritisla sa k nemu a vykrikla: "Už idú!". Za nimi sa ozývalo dunenie motoriek a hrozivé hlasy. Tim vyrazil. Kľučkoval pomedzi autá

a v spätnom zrkadle pozoroval prenasledovateľov.

"Pozri," povedala Diana prekvapene "pred nami je to dievčatko z banky."

A naozaj. Bosé dievčatko v ružových šatách stálo na chodníku, usmievalo sa a ukazovalo smerom do úzkej uličky. Potom pár krát zakrútilo rukami, po ktorých vo vzduchu zas ostali svietiace pruhy a rozbehlo sa smerom, ktorým pred chvíľou ukazovalo. Tim skrútil motorku a upaľoval za dievčatkom. "Musím tomu prísť na kĺb." vravel si. Záhadne dievčatko, podivný gangstri, jeho vlastné schopnosti, o ktorých ani nevedel. Pripadal si ako vo sne. Pár metrov za zákrutou na nich čakalo usmievavé dievčatko a ukazovalo smerom k bráne, nad ktorou visel transparent.

"Vítame účastníkov konferencie o alternatívnych zdrojoch energie" čítal Tim nápis na transparente a už ho ani tak nezarážalo, že písmo je ružové.

"Tu predsa vždy stála predajňa obuvi." povedala prekvapene Diana.

"Nepoznávam to tu."

Dievčatko prebehlo pootvorenou bránou a Tim s motorkou vošiel rýchlo za ním, pretože už počul spoza zákruty rev približujúcich sa prenasledovateľov. Všetci traja sa schovali za neďaleké kríky a len čo sa stihli prikrčiť, po ulici sa z ohlušujúcim rachotom prehnala skupina rozzúrených motorkárov. Našťastie si ich nevšimli. Keď zmizol aj posledný z nich, obrovský chlap s červeným balónom na reťazi, malé dievčatko vybehlo z kríkov, od radosti si poskočilo a malými krôčkami odcupitalo smerom k budove, v ktorej sa mala konať konferencia. Stratilo sa v dverách a zanechalo Tima a Dianu osamote.

Až teraz si Diana uvedomila, že ešte stále, odvtedy ako sa schovali za kríky, drží Tima za rameno. V rozpakoch sa odtiahla. Potom si sadla na zem a unavene sa oprela o strom.

"Ničomu nerozumiem." povedala. "Nemám na to slov. Čo sa to s nami deje?"

"Neviem..." povedal Tim neprítomne a uvedomil si, že sa pozerá na Dianinu bielu košeľu, nedbanlivo vytŕčajúcu zpod jej modrého saka. Zvalil sa na chrbát do trávy a privrel oči. Až teraz naňho doľahlo vyčerpanie. V hlave mu vírila myšlienka, akoby začínal rozumieť, ale nevedel ju zachytiť, stále mu unikala.

"To dievčatko," povedala Diana "akoby nám chcelo niečo ukázať. Je to ako vo sne... Poďme za ním."

Doteraz mala strach a bola zmätená, ale postupne začala cítiť, že celá záležitosť so záhadným dievčatkom je akási príležitosť, no nevedela presne povedať na čo.

"Tak vstávaj, ty leňoch!" zatriasla zo žartu Timom a sama sa divila, kde sa to v nej berie. "Pôjdeme sa pozrieť na tú ich konferenciu."

Vstali zo zeme a zamierili ku vchodu do budovy. Okolo vrátnice prešli bez problémov. Vrátnik si čítal časopis a nevšimol si ich. Po krátkom schodišti sa dostali k výťahu, od ktorého sa na obe strany tiahla dlhá široká chodba. Zabočili doprava. Cestou mýňali skupinky ľudí, ktorí o niečom zanietene diskutovali a vyhýbali sa ľudom idúcim oproti, ktorí nedávali pozor na cestu, lebo stále hľadeli do akýchsi papierov.

"Nezajdeme si niečo zajesť?" spýtal sa Tim, keď zazrel na stene ceduľku "Občerstvenie - 20m".

"Fajn." povedala Diana. "Pred konferenciou sa treba posilniť." usmiala sa.

Ako tak bol Tim otočený k Diane, keď s ňou hovoril, nestihol včas zaregistrovať tučného muža v okuliaroch kráčajúceho oproti a vrazil doňho.

"Prepáčte." povedal Tim, keď opäť nadobudol rovnováhu.

No muž v okuliaroch ho nevnímal a zmätene sa obzeral okolo seba.
"Stalo sa niečo, pán profesor?" spýtal sa ho muž v bielom plášti idúci okolo.
"Ale... ako keby som do niečoho narazil..." povedal profesor a šúchal si udreté plece.
"Nemali by ste piť toľko čiernej kávy, herr profesor." vyškieral sa chlap v plášti.
"Potom to s vami takto hádže."
Potľapkával profesora po pleci a so smiechom sa pobral ďalej.
"Tim," zašepkala Diana "oni nás naozaj nevidia!"
"Mmm" prisvedčil Tim. "Ako v banke. Traja pupkáči tam robili bordel a nik si ich nevšímal, ani ochranka."
"To je úžasné..." povedala prekvapene. "Pod', niečo vyskúšame." zatvárala sa šibalsky a ukázala smerom k stolu s občerstvením, ktorý sa prehýbal od množstva vybraných jedál. Dojem z celého ohňostroja gastronómie pred ich očami narúšali len jaternice naukladané v ružových nočníkoch.
Diana zobrala zo stola kyslú uhorku a opatrne ju hodila po vedľastojacom mužovi v čiernom obleku, ktorý si práve pochutnával na šaláte z lososa. Uhorka dopadla na tanierik pred jeho ústami a na nos mu vyšplechla trochu majonézy. Muž s odporom vytiahol uhorku zo šalátu, poobzeral sa okolo seba a spýtal sa "A toto má byť čo?"
Diana si pritisla ruku na ústa zdržiavajúc smiech. Tim zatiaľ zobral z tácky koliesko salámy a s vážnou tvárou jej povedal: "Dovolíte kolegyňa? Vo vedeckých kruhoch má význam len reprodukovateľný experiment. Prosím, sledujte teraz môj pokus."
Hodil salámu po malom tučnom mužovi naproti a tá mu pristála rovno na plešine. Muž si siahol na hlavu, nahmatal salámu a vykrikol: "Kto to bol?" Triasol vztýčenou rukou a mával salámou, ktorú zvieral v prstoch.
"Čo sa to tu deje?" spýtal sa ktosi.
"Akýsi darebák nás obhadzuje jedlom!" ozval sa rozhorčene muž s majonézou na nose.
Tim sa načiahol po veľkú misu so zmrzlinou a sprisahanecky žmurkol na Dianu. Keď to uvidela, začala mávať rukami a so smiechom povedala: "To už stačí!"
Tim s predstieraným sklamaním odtiahol ruku od zmrzliny.
"Pod', začína tu ísť do tuhého." zobral Dianu za ruku a vbehli do prvých dverí, na ktoré natrafili.
Ocitli sa v zasadacej miestnosti, v ktorej sedelo asi 30 ľudí s vážnou tvárou sledujúcich výklad prednášajúceho. V kontraste so serióznosťou, ktorá sálala z celej miestnosti, bol obraz na veľkom premietacom plátne visiacom na prednej stene. Na pozadí azúrovomodrého mora sedela na piesočnej pláži atraktívna žena s rukami na prsiach a zasnene pozerala do diaľky. Zrazu ruky spustila k bokom a vrchný diel plaviek jej chýbal. Niekoľko poslucháčov sa zahniezdilo na svojich miestach.
"... a tu sa dostávame k samotnej podstate teórie ňadrovej energie." mlel si svoje prednášajúci v bielom plášti. "Pri expozícii evokačnej sekvencie, ktorú máte možnosť práve vidieť na plátne, sme v testovacej skupine zloženej z jedincov mužského pohlavia zaznamenali periodické erupcie vln omega v mozgovej oblasti. Po transformácii vln na využiteľnú elektrickú energiu, za pomoci Thompsonovho prevodníka s 99,3 percentnou účinnosťou, sme vykonali sériu meraní, ktoré potvrdili naše predpoklady. Áno, vážený kolegovia, 300 až 500 mW na jedného jedinca je experimentálne potvrdená hodnota..."

"To je ale zvláštna konferencia..." začudovala sa Diana.

"Mne pripadá celkom zaujímavá, s čisto vedeckého hľadiska." zatváril sa vážne Tim.

"No poď, ideme ďalej, ešte im prehreješ ten ich prevodník." ťahala ho preč.

Vyšli znova na chodbu a po pár krokoch narazili na dvere s nápisom "Rekreačná miestnosť - vstup voľný".

"To znie zaujímavo, pozrime sa dnu." povedal Tim a otvoril dvere.

Ocitli sa vo veľkej telocvični, v ktorej zopár seriózne vyzerajúcich pánov v košeliach a s kravatami hralo futbal.

"Už sa nevím ničomu." povedala Diana. "Pozri, tam je trampolína! Poďme si zaskákať, vždy som rada skákala na trampolíne!"

Keď prechádzali okolo futbalistov, Tim sa opatrne zamiešal medzi nich. Chvíľu pomedzi nich kľučkoval a keď zachytil loptu, prihral ju Diane. Tá do nej poriadne kopl a lopta zaletela až do kumbálu s náradím.

"Gól!" kričal Tim a vyskakoval mávajúc rukami nad hlavou.

"Gól! Dala som gól!" radovala sa Diana.

"Pán doktor, kam to strieľate? Skoro ste dali vlastný." ozval sa jeden z futbalistov.

"Ale to som nebol ja..." zatváril sa zmätene obvinený doktor.

"No, páni kolegovia, aj tak už končíme." povedal ďalší. "O desať minút začína prednáška a musíme sa ešte osprchovať."

Zobrali loptu a začali sa pomaly trúsť von z telocvične. Tim s Dianou zatiaľ došli k trampolíne.

"Niečo ti ukážem." povedala Diana a vyliezla na trampolínu.

Pár krát sa odrazila, na rozoskákane a potom spravila krásne salto vzad. Rovnými nohami dopadla späť na trampolínu, rozpažila ruky ako baletka a usmiala sa na Tima.

"Úžasné! Si šikovná! Nauč ma to, salto som chcel vždy vedieť!"

"Tak poď, ideme na to."

Začali skokmi z menšej trampolíny do mäkkých molitanových kvádrov. Šípky, premety všetkých možných druhov. Vyvádzali a radovali sa spolu. Ani nevedeli ako, ale po jednom skoku sa ocitli vedľa seba zaborený do molitanu. Diana bola zadýchaná a cez košeľu cítila ako Timovy bije srdce. Odhrnul jej vlasy z tváre a pohladil ju po líci.

"Roztrhla si si sukňu, keď si tak divoko skákala."

"Ja viem..."

Chvíľu si hľadeli do očí.

"Diana, Diana," pokrútil Tim hlavou "keď prídem k vám do banky, si taká vážna a teraz si úplne iná..."

"A ty?" prerušila ho. "Mal by si sa vidieť. Vážny ako hrob, napätý, celý pokakaný. Nevedela som, že vieš byť aj iný."

"Poď ku mne, ty moja bankárka." objal ju a pritisol k sebe.

Ešte chvíľu sa k sebe túlili a vymieňali si nežnosti, keď v tom začuli cupitanie bosých detských nožičiek. Obzreli sa a pri vchodových dverách uvideli dievčatko v ružových šatách. Usmievalo sa a nad hlavou mu poletovali svietiace mušky. Zakrútilo rukami a Tim s Dianou sa ako mávnutím čarovného prútika ocitli naspäť v banke.

Všetko bolo zrazu ako predtým. V miestnosti vládol ruch bežného pracovného dňa. Diana sedela za stolom a oproti nej akýsi muž vypisoval zmluvu. Neďaleko stál Tim, čakajúc kým naňho príde rad. Ale niečo sa predsa zmenilo. Tim mal v tvári prekvapený

výraz a Diana vyzerala podobne. Rýchlo pribehol k nej a spýtal sa:

"Aj ty si to videla?"

"Áno! Telocvičňu, profesorov..." preberala sa Diana z prekvapenia.

"... Jednému si hodila do taniera uhorku!"

Chlap čo sedel vedľa nich zdvihol oči od papierov a prekvapene na nich pozrel.

"Áno! A viezol si ma na motorke..."

"... Keď nás naháňali tí v kožených bundách!"

"Áno... Pozri, tam za dverami, to je ona!"

Za sklenenými dverami stálo dievčatko v ružových šatách a usmievalo sa na nich.

Potom im zakývalo na rozlúčku a odcupitalo preč.

O chvíľu sa zo stropu v miestnosti začali z ničoho nič sypať zlaté svietiace iskry a ticho praskali.

"To má byť nejaká reklama?" spýtala sa prekvapene staršia pani stojaca pri pokladni.

Tim s Dianou sa na seba pozreli. Vedeli presne, čo tie iskry znamenajú.